

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Gaspeldoorn. — Als vroege lentebode wekt deze plant altijd de belangstelling van den natuurliefhebber, wanneer de eerste voorjaarswandelingen in onze heistreken weer een aanvang nemen.

Zich met duizenden stekels verdedigende, stond daar als een ongenaakbare gele bouquet een groot exemplaar aan den rand van een zandkuil.

Aan de spade van den grintgraver zou de struik echter wel niet lang meer weerstand kunnen bieden; reeds hingen de losgewoelde wortels als een gordijn van donkerbruine koorden over den stijl afgestoken zandmuur, waarvan het profiel, behalve een donker gekleurde bovenlaag, hier en daar een door de aanwezigheid van ijzer ontstane roestbruine kleur vertoonde, brekende het geel van het heizand.

Zooals het losse mulle zand van de karresporen aan allerlei zaden gelegenheid gegeven had te onkiemen, gaf ook de bodem der zandkuil, waarin klaarblijkelijk gedurende den voorafgaanden winter niet was gegraven, een welbeschutte groeiplaats aan de zaden, die door de met ondergang bedreigde gaspeldoorn rijkelijk waren verspreid.

Talrijk waren de jonge plantjes, reeds toe gerust met hun venijnige stekelbladen. Echter stonden er ook, waaraan nog slechts de eerste ovaalronde kiemblaadjes zich bevonden — een kiembladvorm zooals bij nagenoeg alle vlinderbloemgewassen voorkomt. Weer andere hadden behalve deze blaadjes, reeds het eerste paar drietallig-samengestelde bladen. Tenslotte een aantal exemplaren, waaraan het meer en meer tot stekel gereduceerde drietallige blad de overhand kreeg, met eindelijk een totale reductie van blad tot stekel. Alles zeer geleidelijk van beneden naar boven. Eerst ontbreken de gepaarde zijdelingsche deelblaadjes, terwijl het eindblaadje dan nog normalen bladvorm heeft. Gaandeweg gaat ook hiervan bij jongere bladen de oorspronkelijke vorm in een geleidelijk smaller wordenden stekelpuntigen vorm over, totdat tenslotte een enkele stekel alles is wat overblijft van het veervormig samengestelde blad der vlinderbloemige plant. De bladen van de in de oksels zich ontwikkelende zijspruiten, zijn alle op dezelfde wijze gevormd en geduchte doornen geworden. Het jonge plantje waarnaar bijgaande teekening is vervaardigd, had op dat tijdstip alle hier boven beschreven bladvormen. Terloops zij even gewezen op de voor vlinderbloemgewassen zoo karakteristieke stikstofknolletjes aan de wortels.

Alleen dus het heel jonge kiemplantje is niet tot verdediging in staat, maar al heel spoedig wordt de gaspeldoorn een „ongenaakbare“; — gelukkig!

Diep wortelend in den zandbodem zal *Ulex europaeus*, dank zij zijn uitmuntende verdedigingsorganen, nog lang het oog bekoren door groote pracht van veel gele bloemen op de in zijn bloeitijd dorbruine heide!

Wageningen, Dec. 1921.

C. J. KEIJZER.

Pestvogels. — De heer M. D. Dijt te den Burg (Texel) deelt mij mede, dat hij den 8sten November aldaar vier pestvogels waarnam, welke zich te goed deden aan de bottels van *Rosa canina*.

J. DRIJVER.

Een kiemplantje van de Gaspeldoorn.